

на своя основателъ. Освѣнъ туй видяше са че тѣ не искатъ да дадатъ помощи и средства за защитата противъ канадскитѣ Френци и за противостоееньето на дивацитѣ отъ горнитѣ езера. Съ своята търпеливость и съ познатата си вѣщина Франклинъ са нае да запознае свѣта у кого е правото или кривото по туй питање. За да постигне тѣзи своя цѣль Франклинъ писа различни статии по вѣстниците. При това той издаде една твърдѣ основателна книга по поводъ на *общественната наредба на Пенсилвания и раздоритѣ* които са появхж между управителитѣ и събранъето на колонията. Благодаренье на своя книжовенъ трудъ Франклинъ запозна публиката съ правдинитѣ на колонията и несправедливитѣ домогвания на *господаритѣ*. Той доказа че колонията е работила всѣкога споредъ общитѣ интереси и въ духа на справедливостъта, когато вторитѣ съвсѣмъ неоснователно искахж само удовлетворенье на своитѣ частни интереси. Като са не спираше до тукъ, Франклинъ продължаваше работата въ свѣта на лордоветѣ, които бѣхж сѣдши. *Господаритѣ*, като са бояхж че рѣшеньето не ще бѣде въ тѣхна полза влѣзохж въ преговори съ своитѣ противници. Тѣ са покорихж на необходимостъта и припознахж своя имотъ подлежащъ на налогъ. Едно условие имаше само че този налогъ ще бѣде умѣренъ и справедливъ. Това помиряванье, което изработи Франклинъ, са прие отъ колонията.

Успѣхътъ, спечеленъ отъ искусния посредникъ на Пенсилвания, придоби нему голѣма честь въ всички останѣла Америка. Тѣй Ма-